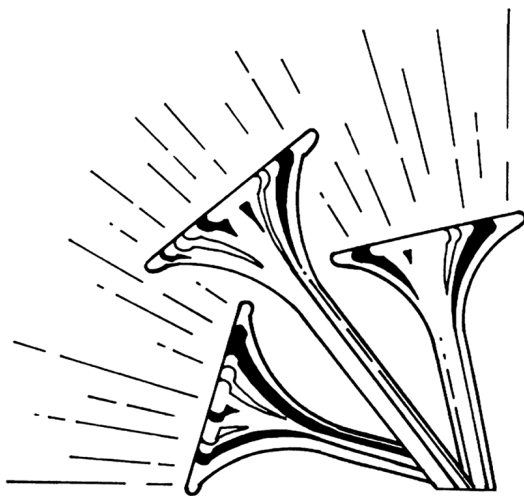

MISIONSKI BIBLIJSKI REDCI

Četvrto tromjesečje 2021.

Štiva za ovo tromjesečje, namijenjena čitanju
na subotnjim bogoslužjima u mjesnim crkvama
i u malim skupinama, uzeta su iz knjige
Ellen G. White, *Djela apostolska*,
Znaci vremena, Zagreb 2011.

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.adventisti.hr

Urednik

Mario Šijan

Umnoženo u uredu nakladnika, 2021.
Za internu uporabu

2. listopada 2021.

Svjetlo svemu svijetu

“Postavio sam te svjetlom poganima, da im budeš spasenje do kraja zemlje.” (Djela 13,47)

Nakon što je otvoreno govorio o ispunjenju poznatih proročanstava o Mesiji, Pavao je propovijedao o pokajanju i oprostima grijeha zahvaljujući zaslugama njihovog Spasitelja Isusa. “Neka vam dakle, braćo,” rekao je, “znano bude: po Ovome vam se navješćuje oprostjenje grijeha! Po Ovome se tko god vjeruje, opravdava od svega od čega se po Mojsijevu zakonu niste mogli opravdati!” (DF)

Božji Duh je pratio izgovorene riječi i srca su bila ganuta. Apostolovo pozivanje na starozavjetna proročanstva i njegova tvrdnja da su se ona ispunila u službi Isusa iz Nazareta, osvjedočilo je mnoge duše koje su čeznule za dolaskom obećanog Mesije. I govornikove riječi, kojima je potvrdio da je Radosna vijest o spasenju upućena Židovima i poganima podjednako, donijela je nadu i radost onima koji se nisu ubrajali među Abrahamovu djecu po tijelu.

“Dok su izlazili, prisutni su ih molili da im o tome govore i sljedeće subote.” Nakon što se zbor konačno razišao, “mnogi Židovi sa štovateljima pravoga Boga, proselitima”, koji su prihvatili Radosnu vijest objavljenu toga dana, “podoše za Pavlom i Barnabom. Oni su ih, u razgovoru s njima, nagovarali da ustraju u milosti Božjoj”.

Zanimanje koje je u Antiohiji Pizidijskoj izazvalo Pavlovo izlaganje okupilo je iduće subote “gotovo sav grad da čuje riječ Božju. Kad Židovi vidješe toliki narod, napuniše se zavisti te na Pavlove riječi odgovoriše uvredama protiv Boga. Tada im Pavao i Barnaba odlučno rekoše: ‘Vama je najprije trebalo propovijedati riječ Božju. Ali kako je vi od sebe odbijate i sami sebe smatrate nedostojnima vječnoga života, mi se obraćamo poganima, jer nam je tako zapovjedio Gospodin: ‘Postavio sam te svjetlom poganima, da im budeš spasenje do kraja zemlje.’”

“Kad pogani to čuše, počеше veselo slaviti riječ Gospodnju i prigriše vjeru svi koji bijahu usmjereni vječnom životu.” Oni su se posebno radovali što ih je Krist prihvatio kao Božju djecu i zahvalnog su srca slušali objavljenu riječ. Oni koji su povjerovali, gorljivo su odnosili evandeosku vijest drugima i tako “se raširi riječ Gospodnja po svoj okolici”. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 109)

9. listopada 2021.

“Ti si moj narod!”

“A djece Izraelove bit će brojem ko pijeska u moru što se izmjerit ne može ni izbrojit.” (Hošea 2,1)

Prorok Hošea je rekao: “A djece Izraelove bit će brojem ko pijeska u moru što se izmjerit ne može ni izbrojit. ... Umjesto da im govore: Vi niste moj narod, zvat ću ih: Sinovi Boga živoga.” I opet: “I posijati ću ga u zemlji, zamilovati ću Nemilu, Ne-narodu mom reći ću: ‘Ti si narod moj!’ a on će reći: ‘Bože moj!’” (Hošea 2,1.25)

Sâm je Spasitelj tijekom svoje zemaljske službe prorekao širenje Evanđelja među poganima. U prispodobi o vinogradu rekao je nepokajanim Židovima: “Tako će vam se — velim — oduzeti kraljevstvo Božje i dat će se narodu koji rađa njegovim rodnom.” (Matej 21,43) Nakon uskrsnuća naložio je učenicima da idu k “svim narodima” i “uče ih”. Nitko nije smio ostati neopomenut, trebali su propovijedati “Radosnu vijest svakom stvorenju”. (Matej 28,19; Marko 16,15)

Obraćajući se neznabošcima u Antiohiji Pizidijskoj, Pavao i Barnaba nisu prestali raditi za Židove ni na jednom mjestu, kad god se pružila prilika da imaju slušatelje. Poslije su u Solunu, Korintu, Efezu i u drugim važnim središtima Pavao i njegovi suradnici propovijedali Evanđelje i Židovima i poganima. Ali glavnu energiju odsad su usmjerili na izgradnju Božjeg kraljevstva u neznabožčkim područjima, među narodom koji je malo ili nikako poznavao pravoga Boga i Njegova Sina.

Pavlovo srce i srce njegovih suradnika kucalo je za one koji su “bez Krista bili otuđeni od izraelskog građanstva, bez dijela u Savezima obećanja, bez nade i bez Boga u ovom svijetu”. Zahvaljujući neumornoj službi apostola među poganima, ovi “tuđinci i gosti”, koji su “nekoć bili daleko”, razumjeli su da su postali “blizu krvlju Kristovom” i da vjerom u Njegovu žrtvu pomirnicu mogu postati “sugrađani svetih i ukućani Božji”. (Efežanima 2,12.13.19)

Napredujući vjerom, Pavao je neumorno radio na uzdizanju Božjeg kraljevstva među onima koje su učitelji u Izraelu zanemarili. Stalno je uzvisivao Krista Isusa kao “Kralja kraljeva i Gospodara gospodarâ” (1. Timoteju 6,15) i pozivao vjernike da budu “u njemu čvrsto ukorijenjeni, na njemu stalno nazidivani i učvršćivani vjerom” (Kološanima 2,7). — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 110)

16. listopada 2021.

Sugrađani svetih i Božji ukućani

“Prema tome, niste više tuđinci i gosti, nego ste sugrađani svetih i ukućani Božji, nazidani na pravom temelju — na apostolima i prorocima, a zaglavni je kamen sâm Krist Isus.” (Efežanima 2,19.20)

Za one koji vjeruju, Krist je siguran temelj. Na ovom živom kamenu mogu graditi i Židovi i pogani. Dovoljno je širok za sve i dovoljno čvrst da izdrži težinu i breme cijelog svijeta. Ovu je činjenicu sam Pavao priznao. U završnim danima svoje službe, kad se obraćao skupini poganskih vjernika koji su ostali ustrajni u svojoj ljubavi prema istini Evandjelja, apostol je pisao: Vi ste “nazidani na pravom temelju — na apostolima i prorocima, a zaglavni je kamen sam Krist Isus” (Efežanima 2,20).

Budući da se evandeoska vijest proširila po Pizidiji, nevjerni Židovi iz Antiohije u svojoj slijepoj predrasudi “razjariše ugledne štovatelje pravoga Boga i gradske prvake; tako zametnuše progon protiv Pavla i Barnabe te ih izbacise” iz tog područja.

Ovaj postupak nije obeshrabrio apostole; sjetili su se riječi svoga Učitelja: “Blago vama kad vas budu grdili i progonili i kad vam zbog mene budu lažno pripisivali svaku vrstu opačine! Radujte se i kličite od veselja, jer vas čeka velika nagrada na nebesima! Ta, tako su progonili i proroke koji su živjeli prije vas!” (Matej 5,11.12)

Vijest Evandjelja širila se i apostoli su imali razloga da se osjete ohrabrenima. Njihov rad među Pizidijcima u Antiohiji bio je bogato blagoslovljen, a vjernici koje su ostavili da neko vrijeme sami nastave posao “bijahu puni radosti Duha Svetoga”. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 111)

23. listopada 2021.

Mnoštvo prigrljuje vjeru

“Ovi pak dosta vremena ostadoše tu propovjedajući smjelo, oslonjeni na Gospodina...” (Djela 14,3)

Iz Antiohije u Pizidiji Pavao i Barnaba krenuli su u Ikonij. U tom su mjestu, kao i u Antiohiji, počeli raditi među svojim sunarodnjacima u sinagogi. Naišli su na značajan uspjeh jer je “veliko mnoštvo Židova i pogana prigrlilo vjeru”. No u Ikoniju, kao i u drugim mjestima u kojima su apostoli djelovali, “Židovi što su ostali nevjerni razjariše i ogorčiše pogane protiv braće”.

Međutim, apostoli se nisu dali odvratiti od svoje zadaće jer su mnogi prihvaćali Kristovo Evanđelje. Nastavili su raditi unatoč protivljenju, zavisti i predrasudama, “propovjedajući smjelo, oslonjeni na Gospodina”, i Bog “potvrđivaše propovijedanje o svojoj milosti čineći čudesne znake preko njihovih ruku”. Ovi dokazi božanskog odobravanja snažno su utjecali na umove onih koji su bili otvoreni za svjedočenje i tako se umnožavao broj obraćenika na Evanđelje.

Sve veća popularnost vijesti koju su apostoli naviještali ispunila je nevjerne Židove zavješću i mržnjom pa su odlučili zaustaviti Pavlov i Barnabin rad. Lažnim izvještajima i preuveličavanjem izazvali su kod vlasti strah da se čitav grad izlaže opasnosti od pobune. Izjavili su da se veliki broj ljudi pridružuje apostolima i tvrdili da to čine s tajnim i opasnim namjerama.

Zbog ovih optužbi učenici su bili višeput izvedeni pred vlasti, ali je njihova obrana bila tako jasna i razumna, i njihovo objašnjenje onoga što naučavaju tako smireno i razumljivo da su stekli snažnu naklonost. Premda su vlasti zbog lažnih optužbi koje su čule imale prema njima određene predrasude, nisu im se usuđivale zabraniti rad. Morale su priznati da Pavlov i Barnabin nauk nastoji ljude učiniti poštenim građanima ..., i da bi se moral i red u gradu poboljšao kad bi ljudi prihvatili istine koje su apostoli naučavali.

Zahvaljujući protivljenju na koje su učenici naišli, vijest istine je dobila veliki publicitet; Židovi su vidjeli da su njihovi napori da spriječe rad novih učitelja doveli do toga da se još veći broj pridruži novoj vjeri. “Tada se stanovništvo gradsko razdijeli: jedni bijahu za Židove, drugi za apostole.” — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 112,113)

30. listopada 2021.

Vrata ne mogu ostati zauvijek zatvorena

“Tu su tako govorili da je veliko mnoštvo Židova i pogana prigrililo vjeru.” (Djela 14,1)

Vođe među Židovima (u Ikoniju) toliko su se rasrdili zbog razvoja događaja da su odlučili svoje ciljeve postići nasiljem. Raspalivši najgore strasti nepismene, bučne svjetine, uspjeli su stvoriti metež koji su pripisali naučavanju učenika. Očekivali su da će zahvaljujući ovoj lažnoj optužbi dobiti pomoć vlasti u ostvarenju svoje namjere. Odlučili su da se apostolima ne smije omogućiti prilika za opravdanje i da se svjetina treba umiješati tako što će Pavla i Barnabu kameenovati; time će zaustaviti njihov rad.

Prijatelji apostola, premda nevjerni, upozorili su ih na pokvarene namjere Židova i savjetovali ih da se ne izlažu nepotrebno razularenoj svjetini i da pobjegnu kako bi sačuvali život. Na to su Pavao i Barnaba potajno napustili Ikonij ostavljajući vjernike da neko vrijeme sami nastave rad. Nisu namjeravali otići zauvijek; namjeravali su se vratiti kad se uzbuđenje smiri i dovršiti otpočeto djelo.

U sva vremena i u svakoj zemlji Božji su se vjesnici morali suočiti s ogorčenim protivljenjem onih koji su svjesno odlučili odbaciti nebesko svjetlo. Često je izgledalo da su neprijatelji Evanđelja neistinitim prikazivanjem i lažima uspjeli zatvoriti vrata kroz koja bi Božji vjesnici mogli doprijeti do ljudi. Ali ova vrata ne mogu ostati zauvijek zatvorena i Gospodin je često, kad su se Njegovi sluge nakon nekog vremena vratili da nastave rad, silno djelovao njima u prilog omogućivši im da podignu spomenike u slavu Njegova imena.

Protjerani iz Ikonija, apostoli su otišli u Listru i Derbu, gradove u Likaoniji. Pučanstvo ovih gradova bilo je uglavnom pogansko, praznovjerno, ali među njima je bilo i onih koji su bili spremni poslušati i prihvatiti evandeosku vijest. Apostoli su odlučili raditi u ovim mjestima i okolici nadajući se da će izbjeći židovske predrasude i progonstvo. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 113,114)

6. studenoga 2021.

Vjera u ozdravljenje

“I kako opazi da ima vjeru, ... reče mu jakim glasom: ‘Uspravi se na noge!’” (Djela 14,9.10)

U Listri nije bilo židovske sinagoge, premda je u gradu živjelo nekoliko Židova. Mnogi stanovnici Listre odlazili su u hram posvećen Jupiteru. Kad su se Pavao i Barnaba pojavili u gradu, okupili Listrane i objasnili im jednostavne istine Evanđelja, mnogi su ovaj nauk pokušali povezati sa svojim praznovjernim štovanjem Jupitera.

Apostoli su ovim idolopoklonicima nastojali prenijeti spoznaju o Bogu Stvoritelju i Njegovom Sinu, Spasitelju ljudskog roda. Prvo su im ukazali na čudesna Božja djela — na Sunce, Mjesec i zvijezde, na skladan redoslijed godišnjih doba, na goleme planine pokrivene snijegom, na visoka stabla i druga čuda prirode koja prikazuju sposobnosti što nadmašuju ljudsko shvaćanje. Pomoću ovih djela Svemogućega apostoli su pogane upućivali na razmišljanje o velikom Vladaru svemira.

Kad su objasnili ove osnovne istine o Stvoritelju, apostoli su Listranima govorili o Božjem Sinu koji je s Neba sišao na naš svijet zato što voli ljude. Govorili su o Njegovom životu i službi, kako su Ga odbacili oni koje je došao spasiti, o suđenju i raspeću, o uskrsnuću i uzašašću na Nebo gdje djeluje kao zastupnik ljudi. Tako su Pavao i Barnaba u Božjem Duhu i sili propovijedali Evanđelje u Listri.

Jednom prilikom, dok je narodu govorio o Kristu kao iscjelitelju bolesnih i nevoljnih, Pavao je među slušateljima zapazio hromog čovjeka koji s njega nije skidao pogleda, koji je prihvaćao njegove riječi i vjerovao u njih. Pavlovo se srce sažalilo nad tim nesretnikom u kojem je vidio da “ima vjeru tako da može ozdraviti”. Okružen idolopoklonicima, Pavao je hromom čovjeku zapovjedio da stane na noge. Dotad je jadnik mogao samo sjediti, ali sada je odmah poslušao Pavlovu zapovijed i po prvi put u svojem životu stao na noge. Naporom vjere došla je snaga i ovaj čovjek bolesnih nogu “skoči i prohoda”.

“A mnoštvo naroda koje vidje što Pavao učini zavika likaonski: ‘Bogovi su u ljudskom obliku sišli k nama.’” — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 114)

13. studenoga 2021.

Obraćenje živome Bogu

“Ali vam kao Radosnu vijest donosimo zapovijed da se obratite od tih ispraznih stvorova živome Bogu, koji stvori nebo, zemlju, more i sve što je u njima.” (Djela 14,15)

Želeći im pokazati zahvalnost, Listrani su od Zeusova svećenika tražili da ukaže apostolima čast pa je on doveo “junce s vijencima do gradskih vrata i htjede zajedno s narodom prinijeti žrtvu”. Pavao i Barnaba, koji su se povukli na odmor, nisu znali za ove pripreme. ...

Kad su shvatili razlog tog posjeta i uzbuđenja koje ga je pratilo, apostoli “razderu haljine svoje te skoče prema narodu” ponadavši se da će spriječiti njihovu nakanu. Glasno, molećivim glasom koji je nadjačao viku naroda, Pavao je tražio da ga saslušaju; kad je buka iznenada prestala, rekao je: “Ljudi, što to činite?! I mi smo smrtnici kao i vi! Ali vam kao Radosnu vijest donosimo zapovijed da se obratite od tih ispraznih stvorova živome Bogu, koji stvori nebo, zemlju, more i sve što je u njima. On je u prošlim naraštajima pustio sve pogane da idu svojim putovima; ipak nije nikad prestajao davati svjedočanstvo za samoga sebe svojim dobročinstvima, dajući vam s neba kišna i plodonosna vremena i zasićujući srca vaša jelom i veseljem.”

Ali bez obzira na to što su apostoli jasno zanijekali da su bogovi, i bez obzira na Pavlov trud da misli naroda usmjeri k pravome Bogu koji je jedini dostojan obožavanja, bilo je gotovo nemoguće odvratiti ove pogane od namjere da im prinesu žrtvu. Toliko su snažno vjerovali da su ovi ljudi bogovi i tako je veliko bilo njihovo oduševljenje, da su odbili priznati svoju zabludu. Izvještaj kaže da su ih “jedva uspjeli zaustaviti”.

Listrani su zaključili da su vlastitim očima vidjeli čudesnu moć apostola. Vidjeli su kako je hromi, koji nikad prije nije mogao hodati, sada savršeno zdrav i snažan. Pavao ih je tek nakon mnogo nagovaranja i pažljivog objašnjenja svoje i Barnabine zadaće kao predstavnika nebeskog Boga i Njegova Sina, velikog Iscjelitelja, uspio uvjeriti da odustanu od svoje nakane. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 115)

20. studenoga 2021.

Obnovljena vjera

“[Bog] nije nikad prestajao davati svjedočanstvo za samoga sebe svojim dobročinstvima...” (Djela 14,17)

Rad Pavla i Barnabe u Listri iznenada je zaustavila zloća nekih Židova koji su došli “iz Antiohije i Ikonija”, a koji su, čuvši o uspjehu djelovanja apostola među Likaoncima, odlučili krenuti za njima i tamo ih progoniti. Došavši u Listru, ovi su Židovi uskoro uspjeli nadahnuti narod duhom ogorčenosti koji je pokretao njihove misli. Zbog iskrivljenih riječi i kleveta, oni koji su Pavla i Barnabu domalo smatrali božanskim bićima, sada su bili uvjereni da su apostoli zapravo gori od ubojica i da zaslužuju smrt.

Razočaranje koje su Listrani doživjeli kad im nije bilo dopušteno da prinesu žrtve apostolima, pripremi ih je da se okrenu protiv Pavla i Barnabe sa žarom sličnim onom kojim su ih htjeli slaviti kao bogove. Židovi su im zapovjedili da Pavlu ne dopuste govoriti tvrdeći da će, ako mu to dopuste, začarati narod.

Ubrzo je krvoločni plan neprijatelja Evandelja proveden. Pokoravajući se utjecaju zla, Listrane je opsjeo sotonski bijes, pa kad su uhvatili Pavla, bez milosti su ga kamenovali. Apostol je pomislio da mu je došao kraj. Živo se sjetio Stjepanove mučeničke smrti u kojoj je i sâm okrutno sudjelovao. Izranjavan i od bolova onesviješten, pao je na zemlju, a razbješnjela svjetina odvukla ga je “izvan grada misleći da je mrtav”.

U ovom mračnom času kušnje skupina listranskih vjernika, koja se Pavlovim i Barnabinim radom obratila u Isusovu vjeru, ostala je vjerna i nepokolebljiva. Bezumno protivljenje i okrutno progonstvo od strane njihovih neprijatelja samo je učvrstilo vjeru ove posvećene braće. I sada, unatoč opasnosti i prijeziru, braća su pokazala odanost time što su se u tuzi okupila oko tijela onoga za kojeg su vjerovala da je mrtav.

Kako su se iznenadila kad je usred njihovih jauka apostol iznenada podigao glavu i ustao s hvalom Bogu na usnama! Vjernici su ovaj iznenadni oporavak Božjeg sluga smatrali čudom božanske sile; činilo se kao da je promjena njihove vjere potvrđena nebeskim pečatom. Radovali su se neizrecivom radošću i slavili Boga obnovljenom vjerom. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 115,116)

27. studenoga 2021.

Mnogi su prihvatili Radosnu vijest

“Utvrđivali su duše učenika i opominjali ih na ustrajnost u vjeri.” (Djela 14,22)

Jedan od onih koji su se obratili u Listri i bili očevici Pavlova stradanja, poslije će postati istaknuti radnik za Krista i s apostolom dijeliti muke i radosti pionirskog rada u teškim područjima. Taj se mladić zvao Timotej. Kad su Pavla izvukli iz grada, ovaj je mladi učenik bio među onima koji su stali pokraj njegovog naizgled beživotnog tijela i koji ga je vidio kako, izranjen i krvav, ustaje s hvalom na usnama što je smio stradati zbog Krista.

Dan nakon Pavlova kamenovanja apostoli su otišli u Derbu, gdje je njihov rad bio blagoslovljen i mnoge su duše prihvatile Krista kao svojeg Spasitelja. Ali “pošto su navijestili Radosnu vijest i ovome gradu te mnoge učinili učenicima”, ni Pavao ni Barnaba nisu bili spremni nastaviti rad na drugim mjestima a da ne utvrde vjeru obraćenika koje su neko vrijeme morali ostaviti u mjestima u kojima su nedavno djelovali. I zato su se, bez obzira na opasnost, vratili “u Listru, Ikonij i Antiohiju. Utvrđivali su duše učenika i opominjali ih na ustrajnost u vjeri”. Mnogi su prihvatili Radosnu vijest i tako se izložili prijeziru i protivljenju. Njih su apostoli nastojali utvrditi u vjeri da bi obavljeno djelo moglo opstati.

Apostoli su novoobraćenike nastojali okružiti zaštitom evanđeoskog reda kao važnim čimbenikom duhovnog rasta. U svim mjestima Likaonije i Pizidije, u kojima je bilo vjernika, ustrojene su crkve. U svakoj su crkvi bili postavljeni službenici i uspostavljen red i sustav za obavljanje svega što je povezano s duhovnom dobrobiti vjernika.

Ovo je bilo u skladu s evanđeoskim planom ujedinjenja svih vjernika u jedno tijelo i Pavao je ustrajavao na provođenju ovog plana tijekom cijele svoje službe. Oni koji su na bilo kojem mjestu njegovim radom prihvatili Krista za Spasitelja, bili su u određeno vrijeme ustrojeni u crkvu. To je radio i onda kad je bilo samo nekoliko vjernika. Tako su kršćani bili podučavani da pomažu jedni drugima podsjećajući se na obećanje: “Jer gdje su dvojica ili trojica sabrana radi mene, tu sam ja među njima.” (Matej 18,20) — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 116,117)

4. prosinca 2021.

Briga za crkve

“Po dolasku sazvaše crkvu te izvijestiše o svemu što je i koloko je Bog s njima učinio: kako je otvorio poganima vrata vjere.” (2. Petrova 1,19)

Pavao nije zaboravio na ... ustrojene crkve. Briga za ove crkve počivala je na njemu kao breme koje je bivalo sve veće. Koliko god mala bila skupina, ona je bila predmet njegove stalne skrbi. Nježno je bdio nad manjim crkvama, svjestan da im je potrebna posebna skrb kako bi se vjernici učvrstili u istini i bili poučeni da se ozbiljno i nesebično zalažu za ljude u svojoj okolini.

U svim svojim misionarskim pothvatima Pavao i Barnaba su nastojali slijediti Kristov primjer dragovoljne žrtve i odanog, ozbiljnog rada za duše. Potpuno budni, revni i neumorni, nisu obraćali pozornost na sklonosti ili osobnu udobnost, već su s brižnom molitvom neprekidno radeći sijali sjeme istine. A istodobno sa sijaanjem sjemena apostoli su pazili da svima koji su se opredijelili za Evanđelje daju praktične upute od neprocjenjive vrijednosti. Ovaj duh ozbiljnosti i bogobožnosti ostavio je u mislima novih učenika trajan dojam o važnosti evanđeoske vijesti.

Kad bi se obratili ljudi koji su obećavali i imali sposobnosti, kao u slučaju Timoteja, Pavao i Barnaba ozbiljno su im nastojali ukazati na potrebu rada u vinogradu. A kad bi apostoli otišli u drugo mjesto, vjera ovih ljudi nije se pokolebala; zapravo se povećala. Bili su vjerno upućeni u put Gospodnji i poučeni kako da nesebično, ozbiljno i ustrajno rade na spasenju svojih bližnjih. Ova pažljiva poduka novoobraćenika bila je važan čimbenik značajnog uspjeha koji je pratio Pavla i Barnabu dok su propovijedali Evanđelje u neznabožackim zemljama.

Prvo misijsko putovanje brzo se bližilo kraju. Preporučivši novoustrojene crkve Gospodinu, apostoli su pošli u Pamfiliju i, “pošto su u Pergu navijestili riječ, sidoše u Ataliju. Odande otploviše u Antiohiju”. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 117,118)

11. prosinca 2021.

Napredna crkva u Antiohiji

“Odande otploviše u Antiohiju gdje su bili predni milosti Božjoj za djelo koje su sad potpuno dovršili.” (Djela 11,20)

Crkva u Antiohiji bila je velika i napredna. Kao središte misijskog djelovanja, spadala je među najuglednije skupine kršćanskih vjernika. Vjerništvo je pripadalo različitim staležima među Židovima i poganima. Dok su se apostoli sjedinili s propovjednicima i vjernicima u Antiohiji u ozbiljnom nastojanju da zadobiju mnoge duše za Krista, neki židovski vjernici iz Judeje, “iz farizejske sljedbe”, uspjeli su nametnuti pitanje koje je ubrzo izazvalo veliku prepirku u crkvi i zabrinutost vjernika iz poganstva. S velikom sigurnošću ovi su judaistički učitelji tvrdili da se onaj tko se želi spasiti mora obrezati i vršiti čitav obredni zakon.

Pavao i Barnaba odmah su se pozabavili ovim lažnim naučavanjem i usprotivili iznošenju ovog pitanja pred pogane. S druge strane, mnogi Židovi u Antiohiji koji su uzvjerovali, priklanjali su se gledištu braće koja su nedavno došla iz Judeje.

Židovski obraćenici općenito nisu bili skloni djelovati tako brzo kako je Božja providnost otvarala put. Prema rezultatima djelovanja apostola među poganima, bilo je jasno da će broj obraćenika iz poganstva daleko nadmašiti broj židovskih obraćenika. Židovi su se bojali da će, ako ograničenja i obredi njihova zakona ne budu obvezatni za pogane kao uvjet za pripadnost Crkvi, nacionalna posebnost Židova, kojom su se dosad razlikovali od svih drugih naroda, na kraju nestati među onima koji su prihvatili evandeosku vijest.

Židovi su se uvijek ponosili svojom službom koju su dobili od Boga i mnogi od onih koji su se obratili na Kristovu vjeru još uvijek su smatrali kako je nemoguće da bi Bog ikad odobrio promjenu bilo kojeg propisa, budući da je On sam jasno odredio hebrejski način bogoštovlja. Zahtijevali su da se židovski zakoni i obredi uključe u obrede kršćanske vjere. Sporo su shvaćali da su sve prinošene žrtve bile slika smrti Božjeg Sina, da su one ukazivale na stvarnost nakon čijeg dolaska obredi i rituali mojsijevskog razdoblja nisu više bili obvezujući. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 119,120)

18. prosinca 2021.

Sveti Duh u Crkvi

“Ako im je, dakle, Bog dao isti dar kao i nama kad smo prigrlili vjeru, tko sam bio ja da to mogнем zabraniti Bogu?” (Djela 11,17)

Prije obraćenja Pavao se smatrao besprijekornim “po pravednosti koja dolazi od Zakona” (Filipljanima 3,6). Ali nakon promjene srca stekao je jasnu spoznaju o zadaći Spasitelja kao Otkupitelja ljudskog roda, jednako pogana kao i Židova; naučio je razliku između žive vjere i mrtvog formalizma. U svjetlu Evanđelja drevni obredi i rituali povjereni Izraelu dobili su novo i dublje značenje. Ono na što su ukazivali ostvarilo se i oni koji su živjeli u evandeoskom dobu bili su oslobođeni njihova vršenja. Međutim, Božji nepromjenjivi Zakon, Deset zapovijedi, Pavao je i dalje vršio u duhu i slovu.

U antiohijskoj crkvi razmatranje pitanja obrezanja izazvalo je mnoge rasprave i prepirke. Na kraju su vjernici, bojeći se da bi stalne rasprave dovele do podjele, odlučili poslati Pavla i Barnabu, s još nekim odgovornim ljudima iz crkve, u Jeruzalem da predmet izlože apostolima i starješinama. Tu su se trebali sastati predstavnici iz drugih mjesnih crkava i oni koji su došli u Jeruzalem na blagdane koji su se približavali. U međuvremenu, dok se na općem saboru ne donese konačna odluka, prestat će svaka rasprava. Ovu odluku zatim će trebati prihvatiti sve crkve u zemlji.

Na putu u Jeruzalem apostoli su posjetili vjernike u gradovima kroz koje su prolazili i ohrabрили ih iznošenjem svojih iskustava u Božjem djelu i obraćenju pogana.

U Jeruzalemu su zastupnici iz Antiohije sreli braću iz mnogih crkava koja su se okupila na opći sabor i obavijestili ih o uspjehu koji je pratio njihovu službu među poganima. Zatim su jasno opisali zabunu koja je nastala kad su neki obraćeni farizeji došli u Antiohiju izjavljujući da se obraćenicima iz poganstva, ako se žele spasiti, moraju obrezati i vršiti Mojsijev zakon. ...

Izgledalo je da su mnoge točke uključene u rješenje glavnog problema pred sabor stavile nesavladive teškoće. Ali Sveti Duh je u biti već riješio to pitanje o kojemu je, činilo se, ovisio napredak, ako ne i samo postojanje kršćanske Crkve. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 120,121)

25. prosinca 2021.

Čudesni znakovi među poganima

“Bog, koji poznaje srca, pružio je svjedočanstvo za njih time što im je dao Duha Svetoga kao i nama.” (Djela 15,16)

“Kako nastade žestoko raspravljanje, diže se Petar te im reče: ‘Braćo, vi znate da je Bog već u prvo vrijeme izvršio izbor u vašem krugu da bi pogani iz mojih usta čuli Riječ — Evanđelje i prigrlili vjeru.’” Objasnio je da je Sveti Duh riješio pitanje o kojem oni raspravljaju tako što je jednaku silu udijelio neobrezanim poganima i obrezanim Židovima. Ponovio je svoje viđenje u kojem mu je Bog pokazao posudu s različitim četveronožnim životinjama i naredio da ih kolje i jede. Kad je odbio, tvrdeći da nikad nije jeo ništa pogano i nečisto, dobio je odgovor: “Što je Bog proglasio čistim, ti ne nazivaj poganim!” (Djela 10,15)

Petru je bilo jasno da su ove riječi povezane s gotovo istodobno upućenim pozivom da pođe k stotniku i pouči ga Kristovoj vjeri. Ova je poruka pokazala da Bog ne gleda tko je tko, već prihvaća i priznaje sve koji Ga se boje. Petar im je ispričao kako je bio iznenađen kad je, iznoseći riječi istine okupljenima u Kornelijevu domu, vidio kako Sveti Duh zaposjeda srca njegovih slušatelja, pogana kao i Židova. Isto svjetlo i slava koja se odrazila na licima obrezanih Židova, obasjala je i lica neobrezanih neznabožaca. To je bilo Božje upozorenje Petru da ni jednog čovjeka ne smatra manje vrijednim, jer Kristova krv može očistiti svaku nečistoću.

Jednom prije Petar je raspravljao sa svojom braćom u vezi s obraćenjem Kornelija i njegovih prijatelja i svojim druženjem s njima. Dok je tom prigodom opisivao kako je Sveti Duh sišao na neznabošce, rekao je: “Ako im je, dakle, Bog dao isti dar kao i nama kad smo prigrlili vjeru, tko sam bio ja da to mognem zabraniti Bogu?” (Djela 11,17) ...

Petrov govor doveo je okupljene u stanje u kojem su sa strpljenjem mogli saslušati Pavla i Barnabu, koji su iznijeli svoje iskustvo u radu za pogane. “Nato ušutje cijeli zbor. Slušali su Barnabu i Pavla koji su pripovijedali kolike je čudesne znakove po njima Bog učinio među poganima.” — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 122,123)

Bog nas je pozvao i ovlastio da u našim svakodnevnim druženjima s ljudima promičemo Njegovu ljubav i širimo Radosnu vijest o spasenju od grijeha i vječnom životu.

Prema svojem obećanju, Isus dolazi poraziti zlo; On će obnoviti Zemlju i uspostaviti svoje kraljevstvo u kojem će spašeni živjeti zauvijek.

Prenesimo spoznaju o tome svakome do koga nam je stalo — poznatim i nepoznatim ljudima, pomažući se dostupnim knjigama, časopisima, traktatima, cd-ima i dvd-ima, internetskim izvorima, proučavanjem Biblije s pojedincima ili u malim skupinama.

Pozivajmo ljude na biblijska predavanja, evangelizacije, tribine, koncerte, na uključivanje u Dopisnu biblijsku i Dopisnu zdravstvenu školu, na humanitarne akcije te na zdrav, osmišljen i ispunjen život.

www.adventisti.hr
www.znaci-vremena.com